

18. — b) *Bergspitze* MED. — 2) n. *Harnisch, Rüstung* (vgl. *दशान*) MED.
दशानच्छद (द० + च्छद) m. *Decke der Zähne, Lippe* MBH. 1, 4094. 6274.
 3, 11420. 7, 6883. HANIV. 10116 (S. 790). R. 5, 43, 5. BHĀG. P. 7, 2, 2. —

Vgl. *दच्छद*, *दत्तच्छद*.

दशानपद (द० + पद) n. *Spur der Zähne, Biss* Gtr. 8, 6.

दशानवासम् (द० + वा०) n. = *दशानच्छद* AK. 2, 6, 2, 41.

दशानवीज (द० + वीज) *Granatapfel* NIG. Pa.

दशानाम्बु (द० + अम्बु) m. pl. *der Glanz der Zähne* KUMĀRAS. 6, 25.

दशानाङ्ग (द० + अङ्ग) m. = *दशानपद* WILS.

दशानाद्या (द० + आद्या) f. *eine Art Sauerampfer* (चुक्रिका) ÇABDAK.
 im ÇKDr.

दशनोच्छिष्ट (द० + उच्छिष्ट) *Ueberrest der Zähne*: m. 1) *Russ*. — 2)
Seufzer. — 3) *Lippe* TRIK. 3, 3, 97. H. an. 5, 12. MED. 1, 66.

दशदशान् s. u. *दशदशान्*.

दशप (दशन् + प) m. *Oberhaupt von 10 Dörfern* MBH. 12, 3266. —
 Vgl. *दशग्रामपति*.

दशपशु (दशन् + पशु) adj. *für 10 Stück Vieh bestimmt*: *यूप* ÇĀṆKH. ÇR.
 16, 14, 19.

दशपादी (दशन् + पाद) f. *Titel einer gramm. Schrift* Ind. St. 4, 173.
 Verz. d. Oxf. H. 162, b.

दशपारमिताधर (दशन् - पा० + धर) adj. *die 10 Parimitā in sich tra-*
gend; m. *ein Buddha* H. 233.

दशपार्श्व (दशन् + पा०) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 192, N. 93.

दशपुर (दशन् + पुर) n. 1) *Zehnstadt*, N. pr. einer Gegend H. an. 4,
 255. MED. r. 267. MEGH. 48. im Süden VARĀH. BRH. S. 14, 13. in *Mālava*
 ÇKDr. WILS. = *पत्तन* H. an. = *पूर* (पुर) MED. *Viell. N. pr. einer Stadt.*
 — 2) *eine dem Cyperus rotundus* LIn. *verwandte Grasart* RATNAM. 96.
 H. an. Diese Lesart soll nach ÇKDr. auch AK. 2, 4, 4, 19 im Texte ste-
 hen, während unsere Ausgaben *दशपुर* lesen. Ein Synonym von *दश-*
पुर ist *कैवर्तिमुस्तक*, *कैवर्तिका* ist = *दशारुहा* und *कैवर्त* ist wiederum
 = *दाश* FISCHER.

दशपुरुषम् (दशन् + पुरुष) adv. *auf zehn Personen hin* d. h. *durch eine*
Reihe von zehn Ahnen hindurch: *ये मातृतः पितृतश्च दशपुरुषं समनुष्ठिता*
विद्यातपोभ्यां पुण्यैश्च कर्मभिः ĀÇV. ÇR. 9, 3. *श्रोत्रिया दशपुरुषम्* ÇĀṆKH.
 ÇR. 15, 14, 18. *Statt dessen* adj.: *श्रोत्रियः दशपुरुषः* MBH. 13, 4297. *दश-*
पुरुषैराज्यं *die durch eine Reihe von zehn Ahnen vererbte Herrschaft*
 ÇAT. BR. 12, 9, 3, 1. 3.

दशपूर n. = *दशपुर* 2. BHAR. zu AK. ÇKDr.

दशपुरुष s. u. *दशपुरुष*.

दशपूर्वरथ (दशन् - पूर्व + रथ) m. *eine Umschreibung des Namens Da-*
caratha RAÇH. 8, 29.

दशपूर्विन् (दशन् + पूर्व) m. pl. *Bez. bestimmter Heiligen* (7 an der
 Zahl) der Ġaina H. 34.

दशपैय (दशन् + पैय) m. *Zehnter*, N. eines So ma - Opfers, welches
 einen Bestandtheil des Rāgāsūja bildet: *दशपैयेन यजेत तत्र दश दशैकै-*
कं चमसं भक्तयेयुः ĀÇV. ÇR. 9, 3. ÇAT. BR. 5, 4, 5, 3. PAÑKAV. BR. 18, 10.
 ÇĀṆKH. ÇR. 15, 12, 19. 13, 2. 14, 14. KĪTJ. ÇR. 15, 3, 47.

दशप्रमति s. u. *प्रमति*.

दशबल (दशन् + बल) adj. *zehn Kräfte besitzend*; *Beiw. und Bein.*
 eines Buddha AK. 1, 1, 1, 9. H. 234. VJUTP. 2. Vgl. BURN. Lot. de la b.
 l. 781. fgg. KÖPPEN, *Die Rel. d. Buddha* 438. fg.

दशबलकाश्यप (द० + का०) m. N. pr. eines der fünf ersten Schüler
 ÇĀKjamuni's BURN. Intr. 137, N. *Vie de HIOUEN-THSANG* 134. HIOUEN-
 THSANG I, 364. LALITAV. (App.) 423. SCHIEFFNER, *Lebensb.* 265 (33). 304 (74).

दशबाहु (दशन् + बाहु) adj. *zehnamig*; m. *Bein.* Çiva's H. Ç. 41.

दशभक्तिपञ्चस्तुति (दशन् - भ० + पञ्चन् - स्तु०) f. *Titel einer Gebet-*
sammlung der Ġaina MACK. Coll. I, 139.

दशभुजा (दशन् + भुज) f. *die Zehnamige*, eine Form der Durgā KĪ-
 LIKĀ-P. im ÇKDr.

दशभुक्ति s. u. *भुक्ति*.

दशभूमिग (दशन् - भूमि + 1. ग) adj. *der die zehn Erden durchwandelt*;
 m. *ein Buddha* H. 233. *दशभूमोश* *Herr der 10 Erden*, dass. TRIK. 1, 1,
 9. *दशभूमोश्चर* *Titel eines buddh. Sūtra* BURN. Intr. 68. 438. *दशभूमिसूत्र*
 HIOUEN-THSANG I, 273. *दशभूमिक* VJUTP. 41. Bei WASSILJEV 302. 309.
 323. 327 *schlechtweg दशभूमि* genannt. *Ueber die 10 Erden* s. zu H. 233.

1. *दशमं* (von *दशन्*) 1) adj. f. ई *der zehnte*: *दशमे युगे* RV. 1, 138, 6.
 117, 12. तं ते गर्भं क्वामहे दशमे मासि सूतवे 10, 184, 3. AV. 13, 4, 18.
 VS. 10, 30. ÇAT. BR. 1, 4, 4, 37. 4, 1, 5, 16. KĪTJ. ÇR. 7, 7, 18. M. 2, 90, 9, 81.
der zehnte Tag als N. eines Ekāha, nämlich des letzten Tages des
 zum Dvādaçāha gehörigen Daçarātra: *अतो वा एष यज्ञस्य पद-*
शममहः TBR. 2, 2, 6, 1. ÇAT. BR. 12, 1, 2, 3. 3, 20. PAÑKAV. BR. 4,
 8. ÇĀṆKH. ÇR. 14, 74, 1. *दशमत्रत* LĪTJ. 3, 6, 17. *दशमम्* adv. *zum*
zehnten Mal: *तस्मै दशमं हूतः प्रत्यप्रणोत्* TBR. 2, 3, 11, 1. *viell. auch*
 RV. 8, 24, 23. — 2) f. ई a) sc. तिथि *der zehnte Tag in einem*
Halbmonat M. 3, 276. MBH. 3, 6053. — b) *die zehnte Altersstufe, das*
höchste Greisenalter von 90—100 (vgl. *दशमे युगे* oben): *दशमोम्युः सु-*
मर्ना वशेह AV. 3, 4, 7. *तस्मादिषुक्तो वा दण्डकृतो वा दशमो नैर्दश्यं ग-*
च्छक्ति PAÑKAV. BR. 22, 14. *मानार्कः प्रोद्गा ऽपि दशमो गतः* M. 2, 137. *दश-*
मोस्य 138. Dieses = *वर्षीयं* H. 340, Sch. = *तीणाराग* und *वृद्ध* AK. 3, 4,
 15, 90. = *नष्टवोर्य* und *स्थविर* MED. th. 28. = *तीणाराग*, *स्थविर* und
मताशन H. an. 4, 134.

2. *दशम* (wie oben) adj. *der zehnte* (Theil); n. *Zehntel* P. 5, 3, 49. M.
 8, 33. 9, 154.

दशमभाव (द० + भाव) m. *Culminationspunkt* oder *der Punkt wo*
der Meridian einen gegebenen Kreis schneidet (?) Schol. zu SŪBJAS. 3, 1.
 3. 4. 7. 8. 9.

दशमकाविद्या (दशन् + मका - वि०) f. *Bein. der Durgā* (*die zehn*
grossen Kenntnisse besitzend) WILS.

दशमान und *दशमानिक* (WILS. *दशमानिक*) m. pl. N. pr. eines Volkes
 VP. 194, N. 151. — Vgl. *दशमालिक*.

दशमाय s. u. *माया*.

दशमाल n. und *दशमाली* f. (दशन् + माला) *zehn Kränze* ÇABDAK.
 im ÇKDr.

दशमालिक (wohl *दशन् + माला* oder *मालिक*) m. pl. N. pr. eines
 Volkes MBH. 6, 374. VP. 194. — Vgl. *दशमान*.

दशमास्य (दशन् + मास) adj. *zehn Monate alt*, von einem zur Geburt